Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

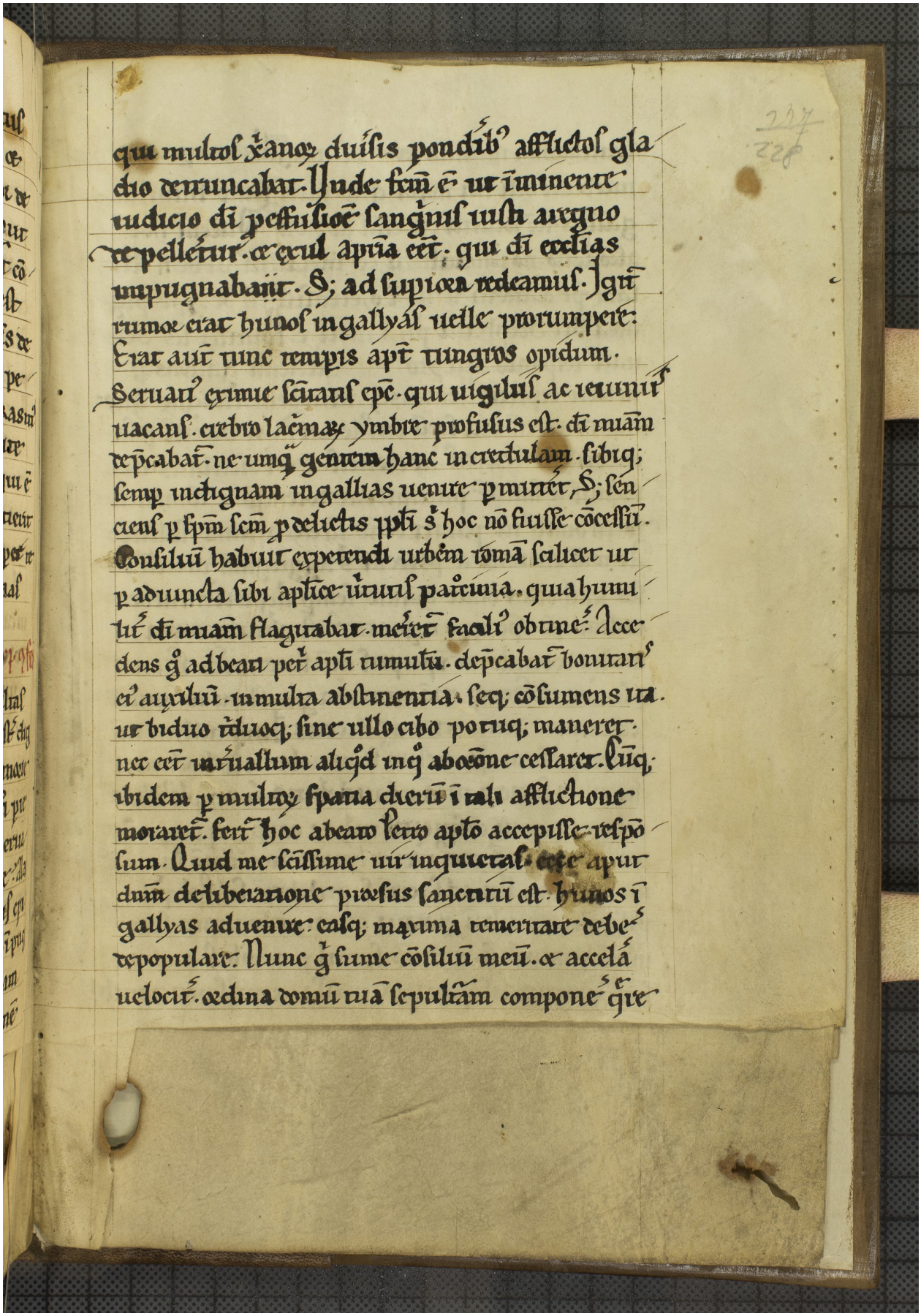

qui multos xanos diuisis pondib' afflictos gla
dio detruncabat. Vnde fm̄ e. ut imminente
iudicio di pessimoe sanguis iusti aureo
re pelletur. et ecul aprīa eet. qui di ecclias
impugnabant. Q; ad supiora redeamus. Igit
rumor erat hunos in gallyas uelle prorumpere:
Erat aut tunc temptis apt̄ turingos opidum.
Seruari enim scitans epc̄. qui uigiliis ac ieiuniis
uacans. crebro lacrimarum imbre profusus est. di iuam
depcabat. ne umq̄ gentem hanc in erectulam. sibiq;
semp inuiguam in gallias uenire permitet. Q; sen
ciens p spm̄ sem̄ p delectis ppti s hoc nō fuisse cōcessu.
Consiliū habuit experiendi urbem romā scilicet ut
p adiuncta sibi aptice uirtutis parcimia. quia huiu
tis di iuam flagitabat. meret facili obtinere. Acce
dens q̄ ad beati pet̄ apti tumulū. depcabat̄ bonitatis
et auxiliū. in multa abstinentia. secq; cōsumens tra
ut biduo triduoq; sine ullo cibo potuq; maneret.
nec eet uirtuallium aliqd inq̄ aboeōne cessaret. Cuiq;
ibidem p multos spatia dierū i tali afflictione
moraret. fert hoc abeato petro apto accepisse. respō
sum. Quid me sālissime uir inquietas. ecce apud
dm̄ deliberatione piissus sanctiū est. hunos i
gallyas aduenire. easq; maxima temeritate debe
t depopulare. Nunc q̄ sume cōsiliū meū. et accelā
uelocit̄. ecdina domū tuā sepultrā compone. et qie